

BİLGİ NOTU - 1 : Üniversitelerin görevi sadece teknik ve terminolojik bilgi üretimi değil, üniversite düzeyi öğretimin mükemmelleştirilmesi, evrenselleştirilmesi ve bilimselleştirilmesidir. Bir ulusun olmazsa olmaz entelektüel güçlerinden en başat olanı ise üniversitelerdir. Fakülteler arası öğretimin standartlaştırılması ve üniversitenin tüm hücrelerinde genelleyici pedagojik ilkelerin benimsenmesi, ancak ve ancak, üniversite düzeyinde işlevselleştirilen pedagojik yaklaşımlara ve stratejilere odaklanılarak gerçekleştirilebilir. Üniversitede üretilen bilimsel bilginin muhataplara aktarılmasının ve onlarla paylaşılmasının önemli yollarından biri, bu süreçlerin nasıl bir biçimde gerçekleştiğinin incelenmesinden geçer. Dolayısıyla bir ülkenin yükseköğretiminin sağaltılması adına yapılan her çalışma ciddi bir entelektüel katkı ve değer olarak kabul edilmelidir. Bu kapsamda İstanbul Aydın Üniversitesi bünyesinde kurulan ve işlevselleşen Yükseköğretim Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi (YUAM), Türkiye yükseköğretiminin iyileştirilmesi ve geliştirilmesi adına birtakım çalışmalar yapmaktadır.

BİLGİ NOTU - 2 : Günümüzde yükseköğretimin en temel amacı teori ve pratik arasındaki farkı kapatıp pratikten beslenen teoriler bütünü üreterek yaşamsal, toplumsal, kültürel, etik ve estetik çıktıların zenginleştirilmesini sağlamaktır. Küreselleşen dünyada üniversitelerin üzerine düşen sorumluluklar da genişlemektedir. Bu bağlamda üniversitelerin temel amaçlarından biri hem öğrencilerine hem de öğrencilerine pedagojik bir formasyon kazandırabilmektir. İstanbul Aydın Üniversitesi'nde görev yapan Yükseköğretim Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi (YUAM) üyelerinin gerçekleştirmiş olduğu çalışmalar, Türkiye yükseköğretiminin gelecek yöneylemlerine yön verilmesi ve çeşitli tematik alanlardaki eksikliklerin kapatılması noktasında ciddi derecede yol gösterici araştırma faaliyetleridir.

BİLGİ NOTU – 3: Günümüzde akademik enflasyon ciddi boyutlara ulaşmıştır. Bundan sadece birkaç on yıl önce iyi bir ortaöğretim kurumundan başarılı bir şekilde mezun olan kişilere meslek edinimi ve toplumsal statü anlamında ciddi kapılar açabilirken, şimdi ise doktora düzeyinde iyi bir dereceye sahip olmadan eski kapıların açılması hayal olabilmektedir. Bu entelektüel enflasyona cevap verebilme ve

kontrol edebilme noktasında en büyük görev üniversitelerin niceliğine ve niteliğine derinden bağlıdır. Bir üniversite, en genel itibarıyla üç temel amaca hizmet eder: (i) bilimsel bilgi üretimi, (ii) bilimsel bilginin öğrenilmesi ve öğretilmesi ile ilgili üniversite içi pedagojik faaliyetlerin planlanması ve uygulanması, (iii) toplumun bilim anlayışının ve kültürünün gelişmesi için çeşitli ortak platformların oluşturulması ve etkinleştirilmesi. Gözlerimizi geleceğe çevirdiğimizde, yükseköğretim adına var olabilecek bariyerlerden en güçlüleri, üniversite yapılarının kendine faaliyet edindiği ve yukarıda bahsi geçen ikinci ve üçüncü maddelerdir. Başka bir deyişle, üniversiteler öğretimin mükemmelleştiği ve bilginin toplumsallaştığı bağlamlarda varlıklarını devam ettirebilme şansına sahip olabileceklerdir. Yükseköğretim kurumları elbette bilimsel bilginin damıtıldığı ve billurlaştırıldığı bilim kültürü ile yoğrulmuş mekânlardır. Ancak bilim insanları çoğunluklu bilim icrasını başarırken, üretilen bilginin uygun öğretimsel yaklaşım ve stratejilerle diğerleri ile paylaşma olgusu üzerine ya hiç düşünmezler ya da bunu değerli (bilimsel) görmezler. Bu durum yükseköğretimin pedagoji adına var olmuş ve belki de (hep) var olacak kayıp paradigması olarak bilinmektedir. YUAM yükseköğretimin pedagojisini veri temelli bir şekilde araştırarak çeşitli teoriler ve modeller sunmaktadır. Bu bağlamda üretilen araştırma çıktıları aşağıda listelenmiştir:

1. Radmard S., & Soysal Y., (2021). Öğretmen adaylarının “öğretmen adayı” ve “öğretmen eğitimcisi” kavramlarına yönelik metaforik imgelemlerinin incelenmesi. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi/Journal of Higher Education and Science*, 11(2), xx-xx. <https://doi.org/10.5961/jhes.2021.xxx>
2. Soysal, S. ve Üstekidağ, S. (2021). *Okul öncesi eğitim programları kazanımlarının yenilenmiş Bloom Taksonomisi' ne göre incelenmesi (1989-1994-2002-2006-2013)*. 3rd INTERNATIONAL APRIL 23 SCIENTIFIC STUDIES CONGRESS'de sunulan bildiri.
3. Soysal, Y. & Soysal, S. (2021). *Exploring Talk Moves of a Teacher Educator when Triggering, Developing, Elaborating and Finalising Classroom Discourses: A Vygotskian Perspective*. İstanbul Aydın Üniversitesi Yayınları.

4. Soysal, Y., & Radmard, S. (2020). *Teachers' educators questioning's influence on prospective teachers' cognitive productivity while discussing how to teach concepts*. İstanbul: İstanbul Aydın Üniversitesi Yayınları
5. Radmard, S & Soysal, Y. (2019). Öğretmen adaylarının öğrenme ve öğretme kavramına ilişkin metaforik akıl yürütmeleri. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 11(2).
6. Soysal, Y., & Radmard, S. (2019). Mapping out teacher educators' conceptions of teaching: Composing phenomenographic argument. *Higher Education and Science*, (3), 502-518.
7. Soysal, Y., & Radmard, S. (2019). Research into teacher educators' discursive moves: A vygotskian perspective. *Journal of Education*, 200(1), 1-16.
8. Soysal, Y. (2019). *Yükseköğretimde öğretimin ilkeleri üzerine pedagoji temelli bir söylem analizi: Vygotskyci perspektif*. İstanbul Aydın Üniversitesi Yayınları.
9. Soysal, Y., Radmard, S, & Kutluca, A. Y. (2018). Pedagojik inanç sistemleri ölçeğinin uygulamalı olarak uyarlama, geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 8(3), 626-642.
10. Soysal, Y., & Radmard, S. (2018). An exploration of graduate learners' academic attributions: A case study from higher education context. *Higher Education and Science*, 8(3), 605-618.